

Motion till riksdagen

1987/88:Jo759

av Rosa Östh och Ivar Fanzén (c)
om återvinningen av aluminium

Sedan flera år bedriver Svenska Returpack AB återvinning av dryckesförpackningar av aluminium. I Svenska Returpack AB:s tillstånd för verksamheten anges som villkor att återvinningen senast 1985 skall vara minst 75 %.

Åren 1985 och 1986 var återvinningen 60–65 %. Alltså långt under gällande villkor. Vi har i motioner i januari 1986 och 1987 konstaterat det dåliga återvinningsresultatet och bl. a. krävt en höjning av panten från 25 till 50 öre per burk.

Jordbruksutskottet konstaterade med anledning av vår motion redan 1986 "att om återvinning med 75 % inte heller uppnås 1986 så ankommer det på regeringen och jordbruksnämnden att föranstalta om åtgärder för ökad återvinning".

Januari 1987 motionerade vi åter om höjd pant från 25 till 50 öre. Strax därefter beslutade regeringen att panten skulle höjas till 50 öre. Denna högre pant har gällt sedan 87-07-01.

Återvinningen har därefter varit på i genomsnitt ca 80 %. Allt talar för att den av oss föreslagna åtgärden varit effektiv. Målet måste dock vara att nå en återvinning på minst 90 %.

I vår motion i januari 1987 yrkade vi utöver höjning av panten att reglerna för Svenska Returpack AB skulle ändras så att högsta möjliga återvinning var lönsamt för företaget. Tidigare var det så att återvinningsverksamheten gick med förlust om återvinningen nämnvärt översteg 70 %. Genom tillkomsten av en administrationsavgift har gränsen för kostnadstäckning förskjutits ett tiotal procent uppåt. Fortfarande innebär systemets utformning att vid önskvärd hög återvinning på 90 % och däröver så får ägaren (burktillverkaren) till Svenska Returpack AB en direkt kostnad för återvinningen. Detta är självklart inte någon bra stimulans för maximal återvinning.

Redan dåvarande jordbruksministern Anders Dahlgren uttalade vid beslutet om återvinningssystemet att så snart erfarenhet vunnits av verksamheten så borde reglerna ses över så att det blev lönsamt för återvinningsföretaget med högsta möjliga återvinning.

Miljö- och energiminister Birgitta Dahl uttryckte våren 1987 stor överraskning över de ekonomiska regler som gäller för Svenska Returpack AB och sa sig varit helt ovetande om dessa, trots att verksamheten ligger inom hennes ansvarsområde. Regeringen har inte heller vidtagit några åtgärder som hittills inneburit påtaglig förändring av den ekonomiska situationen för Svenska Returpack AB.

Jordbruksutskottet erinrar i sitt betänkande JoU 1987/88:2 om att lagen (1982:349) om återvinning av dryckesförpackningar av aluminium som reglerar Returpack AB:s verksamhet, så är företagets målsättning högsta möjliga återvinning utan vinstintresse. Utskottet har vidare inhämtat att vid årsbasis av ca 76 procents återvinning balansera intäkterna mot kostnaderna. Utskottet finner därmed att vår motion får anses tillgodosedd. Det skall också tilläggas att utskottet tidigare i samma betänkande konstaterat att panten har höjts till 50 öre.

Även om Svenska Returpack AB skall bedriva verksamheten utan vinstintresse, så går det knappast att tolka den aktuella lagen så att den kräver att verksamheten aktivt skall drivas till förlust. Vid en 100-procentig återvinning skulle förlusten sannolikt bli i storleksordningen 60 miljoner per år.

Ur såväl miljö- som energisynpunkt är en återvinning över 90 % nödvändig om aluminiumburken skall vara försvarbar i jämförelse med returglas.

Hemställan

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs

att riksdagen beslutar att reglerna för återvinningsverksamheten skall ändras så att det blir ekonomiskt fördelaktigt för Svenska Returpack AB att uppnå högsta möjliga återvinning och att uppdra åt regeringen att utforma och verkställa denna regeländring.

Stockholm den 21 januari 1988

Rosa Östh (c)

Ivar Franzén (c)

Mot. 1987/88
Jo759

